



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Radkovou ve věci

žalobce: P. V.
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2022, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V projednávaném případě jsou **jádrem sporu otázky**, jakým rychloměrem byla žalobci změřena rychlost a jestli šlo o změření okamžité rychlosti anebo o úsekové měření.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Šternberk (dále jen „městský úřad“) ze dne 5. 5. 2022, č. j. X, kterým městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“), a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč a paušální náhradu nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Přestupku se žalobce dopustil tím, že jako provozovatel vozidla zapsaný v registru silničních vozidel podle § 2 písm. b) ZSP v rozporu s § 10 odst. 3 ZSP nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na

pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Nezjištěný řidič při řízení motorového vozidla tovární značky Škoda, registrační značky X (dále jen „vozidlo“), dne 2. 5. 2021 v 16:36 hodin v obci Šternberk na ulici Olomoucká ve směru do centra obce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou ZSP na 50 km/h. V měřeném úseku byla vozidlu naměřena rychlost 61 km/h, tj. po odečtu odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h skutečná rychlost jízdy nejméně 58 km/h, tedy o 8 km/h více, než je nejvyšší dovolená rychlost. Nezjištěný řidič porušil § 18 odst. 4 ZSP a dopustil se jednání, které vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP.

4. **Žalobce v žalobě** namítal, že správní orgány nezjistily dostatečně skutkový stav a byly zde pochybnosti o tom, jaký rychloměr rychlost vozidla změřil a jestli ji změřil v konkrétním místě nebo v úseku. Otázka, jestli se jednalo o úsekový rychloměr nebo byla měřena okamžitá rychlost vozidla, je stěžejní pro zjištění, jaký byl předložen ověřovací list rychloměru, tedy dostatečný důkaz o naměřené rychlosti a jestli vůbec byly splněny podmínky k provedení měření. Žalovaný argumentoval, že policie zaměřila okamžitou rychlost a nešlo o úsekové měření. Použitý byl rychloměr Unicom SPEED R. Žalovaný odkázal na webové stránky výrobce tohoto rychloměru. Citované internetové stránky však odkazovaly na radar Unicom SPEED R. Užití písmeno „R“ není samoučelné, ale odlišuje typ rychloměru s odlišnými technickými funkcemi. Žalovaný vycházel z podkladu rozhodnutí, který nebyl obsahem správního spisu. Ověřovací list rychloměru, který je založený ve spise, nepatří k rychloměru, který byl podle žalovaného použitý pro měření rychlosti. Podle žalobce není jasné, jestli šlo o měření úsekové nebo měření okamžité rychlosti. Rozhodnutí žalovaného je v tomto směru vnitřně rozporné.
5. Žalovaný dále uvedl, že měření probíhalo v úseku dlouhém 2 500 m, což znamená, že měřený úsek zasahoval mimo obec, což žalobce doložil. Žalovaný k tomu pouze konstatoval, že ačkoliv je na snímku uvedena tečka (2.500 m), znamená to 2,5 m. Taková úvaha je nepřezkoumatelná. O desetinné tečce k oddělení řádu se učí již v první, nejvýše druhé třídě základní školy. Jde o skutečnost obecně známou. Pokud žalovaný rozporoval skutečnost obecně známou, bylo jeho povinností přesvědčivě odůvodnit opak. To se nestalo. Měřené úseky řádově v délce kilometrů nejsou ničím neobvyklým (namátkou Praha – Strahovský tunel, Praha – Brusnický tunel, Praha – ulice 5. května). Pokud rychloměr měřil rychlost vozidel v úseku dlouhém 2,5 metru, pak by koncová příčná čára na vozovce označující konec měřeného úseku byla viditelná. Na fotografiích ve spise však žádná taková čára není.
6. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** odkázal na napadené rozhodnutí.
7. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění účinném ke dni vydání rozsudku (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
8. **Městský úřad v rozhodnutí o přestupku** ze dne 5. 5. 2022 uvedl, že se nejednalo o úsekové měření. Ze souřadnic GPS je patrné zaznamenání okamžité rychlosti. Po celé ulici Olomoucká je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h v souladu s obecnou právní úpravou. Ačkoliv je na snímku z rychloměru uvedena v číselném označení tečka, fakticky znamená čárku a nikoliv 2500 m, ale 2,5 m. Správnost měření byla ověřena a doložena certifikátem, který je součástí spisu. Ověřovací list č. 8012-OL-70487-20 dokládá správnost měření. Podle snímku z rychloměru byla naměřena rychlost 61 km/h. Oblastí 2,5 metru vozidlo projelo

za 0,1459 vteřin. Městský úřad v rozhodnutí na straně 10 uprostřed odkázal na zveřejnění informace o měření rychlosti a na to, že jde o stacionární radar.

9. **Žalobce v odvolání** uvedl námitky obdobné jako v žalobě.
10. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** vysvětlil, že měření rychlosti vozidel probíhá ve Šternberku stacionárními radary, jak upozornil na stranách 12 a 13 napadeného rozhodnutí. Měřiče rychlosti dle principu měření členíme na radarové, laserové a úsekové a dále dle umístění na stacionární, přenosné (po umístění pevně ustavené) a mobilní, které mohou měřit i z jedoucího vozidla. Úsekové měření znamená, že se měří rychlost po dobu průjezdu měřeným úsekem vozovky o známé délce, a to stacionárním nebo mobilním radarem. Z ověřovacího listu ze dne 29. 10. 2020 vyplývá, že v daném případě byla rychlost měřena silničním rychloměrem UnicomSPEED, umístěným na ulici Olomoucká ve Šternberku. Doba platnosti ověření rychloměru končila dne 28. 10. 2021. Podle záznamu o naměřené rychlosti spolu s fotodokumentací u změřeného vozidla byly zjištěny přesné místo měření podle souřadnic GPS. Vozidlo bylo změřeno rychloměrem UnicomSPEED dne 2. 5. 2021 na ulici Olomoucká, směr centrum, detektor 1. Změřená rychlost byla 61 km/h, nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, vzdálenost 2,5 m a interval 0,1459 s. Žalovaný odkázal na webovou stránku výrobce rychloměru UnicomSPEED <https://www.camea.cz/cz/doprava/mereni-rychlosti>, ze které vyplývá, že ve shora popsaném místě se jedná o okamžité měření rychlosti pomocí radaru UnicomSPEED R. Formulace ve výrokové větě „kdy v měřeném úseku“ neznámá, že se jednalo o úsekové měření ale, že v místě, kde bylo měřeno, byla naměřena uvedená rychlost.
11. Ač je na snímku uvedena tečka ve výrazu „2.500 m“, znamená to 2,5 m. Správnost měření je ověřena a doložena ověřovacím listem. Jak uvedl již městský úřad, jedná se o měření okamžité rychlosti, nikoliv o úsekové měření.
12. Žalovaný považoval ověřovací list a záznam z rychloměru s fotodokumentací změřeného vozidla jako dostatečné podklady pro prokázání změřené rychlosti v souladu s návodem k obsluze. Ze správního spisu nevyplývá opak. Doplnění spisu o kalibrační protokol bylo proto nadbytečné, stejně jako provedení důkazu ohledáním místa a důkaz fotografií pořízenou žalobcem. Není nutné provádět přezkoušení stanoveného měřidla za situace, kdy dotčená osoba pouze obecně uvede bez bližšího odůvodnění požadavek na provedení přezkoušení, pokud ani z objektivních okolností provádění samotného měření nic nevzbuzuje pochybnosti o správnosti měření, a pokud příslušné měřidlo má potvrzení o ověření stanoveného měřidla. Z povahy věci musí být takováto námitka uplatněna při samotném měření, neboť pouze tehdy je reálně možné ověřit, zda stanovené měřidlo splňuje příslušné parametry či nikoliv. Uplatnění takového požadavku téměř po roce od vyměření znamená, že s ohledem na plynutí času není možné prověřit, jestli stanovené měřidlo splňovalo příslušné parametry či nikoliv – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 1 As 447/2018-46.
13. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
14. Soud shledal napadené rozhodnutí jako **přezkoumatelné**.
15. Soud nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí neshledal. Ve správním řízení tvoří rozhodnutí vydané v obou stupních správního řízení jeden celek (srov. ustálenou judikaturu NSS, například rozsudek č. j. 6 As 161/2013-25).
16. Z napadeného rozhodnutí žalovaného a městského úřadu jakožto jednoho celku je zřejmé, že obsahuje nosnou argumentaci. Je zjevné, jakými úvahami se správní orgány

řídily, z jakého důvodu nepovažovaly za důvodnou právní argumentaci žalobce, proč považovaly námitky za liché, mylné, vyvrácené nebo nepřipustné a proč subsumovaly skutkový stav pod vybrané právní normy. Z rozhodnutí je zjevné, jak správní orgány rozhodly, v jaké věci, výrok odpovídá odůvodnění a rozhodnutí neobsahuje vnitřní rozpory. Z odůvodnění vyplývá vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé.

17. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného může podle judikatury plynout též z toho, že se jako odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami, tedy že nevyčerpal celý rozsah odvolání [srov. rozsudky NSS č. j. 3 As 51/2007-84 a č. j. 8 Afs 66/2008-71]. Neznamená to ovšem, že by odvolací správní orgán musel ke každé odvolací námitce podrobně odůvodnit své stanovisko a vypořádat každý dílčí argument odvolatele. Námitky lze vypořádat i tak, že správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím minimálně nepřímo vypořádá i námitky účastníka řízení. Absence odpovědi na jednotlivé argumenty účastníka v odůvodnění rozhodnutí bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 152/2014-78, Kocourek, T. § 76. In Kühn, Z., Kocourek, T. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Leges, 2019, s. 618).
18. Argumentace městského úřadu a žalovaného nebránila soudu přezkoumat ji v rozsahu žalobních námitek. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším (nejintenzivnějším) vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 267/2017-38).
19. Soud nepřisvědčil žalobním námitkám, že nebylo zjevné, **jaký rychloměr změřil vozidlu rychlost a jestli šlo o změření okamžité rychlosti anebo úsekové měření.**
20. V příloze oznámení Městské policie Šternberk o podezření ze spáchání přestupku – na fotografii z rychloměru – je uveden rychloměr UnicamSPEED, v. č. CAM 14002963. Na přiloženém ověřovacím listu č. 8012-OL-70487-20 je označen typ rychloměru UnicamSPEED, výrobní číslo CAM14002963. Městský úřad dále popsal typ rychloměru v protokolu o provedení dokazování mimo ústní jednání ze dne 24. 11. 2021. Rychloměr je popsán také v rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2022 (o prvním odvolání žalobce), v protokolu o provedení dokazování mimo ústní jednání ze dne 4. 5. 2022 a v rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2022 o druhém odvolání žalobce. Žalobce ho popisuje rovněž v doplnění odvolání ze dne 13. 7. 2022.
21. Pokud z celého správního řízení v prvním stupni a všech listin vyplývá, že šlo o měření rychloměrem UnicamSPEED a žalovaný v celém rozhodnutí o odvolání hovoří rovněž o rychloměru UnicamSPEED a jen v jediné zmínce na straně 14 na posledním řádku je uvedeno „UnicamSPEED R“, jde o zjevnou chybu v psaní. Ta není způsobila vznést pochybnosti do zjištěného skutkového stavu ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“).
22. Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 19. 5. 2023, č. j. 4 A 39/2021-72, v bodě 34 uvedl, že „doplnil dokazování vyjádřením Českého metrologického institutu ze dne 22. 11. 2021,

dle kterého silniční rychloměr typu UnicamSPEED výrobce Camea, spol. s r. o. pracuje na principu úsekového rychloměru. To však zároveň nevylučuje, že svým umístěním byl tento rychloměr stacionární.“

23. Jak popsaly již správní orgány obou stupňů v napadeném rozhodnutí jakožto jednom celku, rychloměr zaznamenal jednoznačně okamžitou rychlost v místě popsaném takto: „v obci Šternberk na ulici Olomoucká, ve směru na centrum, detektor 1 (GPS: 49° 42.8267'N 017° 17.4194'E)“. Souřadnice GPS jsou uvedeny v záznamu z rychloměru a v rozhodnutí městského úřadu o přestupku ze dne 5. 5. 2022.
24. Nedůvodná je proto i námitka, že **správní orgány nezjistily skutkový stav** v souladu s § 3 a § 50 správního řádu.
25. Podle § 3 správního řádu byly správní orgány povinny zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
26. Tuto povinnost upřesňují § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, podle kterých *„podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatrování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost“* a *„správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.“*
27. V místě a době spáchání popsaného přestupku platila nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci 50 km/h. Šlo o rychlost stanovenou § 18 odst. 4 ZSP. Nešlo o místní úpravu provozu na místních komunikacích podle § 18 odst. 6 nebo 7 ZSP, podle kterých lze nejvyšší dovolenou rychlost jízdy místní úpravou provozu na pozemních komunikacích zvýšit nebo snížit. O tom, že v místě spáchání přestupku platila obecná právní úprava a nebyla zde místní úprava provozu na pozemních komunikacích, nebylo mezi účastníky řízení sporu. Skutečnost, že v místě spáchání přestupku platila nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, již byla v souladu s § 3 správního řádu zjištěna z oznámení přestupku, úředního záznamu Městské policie Šternberk, záznamu z rychloměru a svědeckých výpovědí policistů, a proto o ní nebylo pochyb již ve správním řízení.
28. Jak vyplývá z fotografií z rychloměru a z argumentace žalobce ve správním řízení a v soudním řízení správním, z okolí zástavby a poměrů v místě žalobce nemohl mít pochybnosti o tom, že se nachází v obci (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 183/2012-50, podle kterého dokonce platí, že *přijede-li řidič do obce po pozemní komunikaci, která není osazena dopravní značkou č. IS 12a „Obec“, neznamená to, že by nebyl povinen dodržovat maximální povolenou rychlost v obci stanovenou v § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích*).
29. Žalobce vnášel do zjištěného skutkového stavu pochybnosti, které však v kontextu celé věci soud nevyhodnotil jako důvodné ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobce vznesením shora uvedených námitek na sebe přenesl důkazní břemeno, které však neunesl. Podstatné je to, že námitky žalobce nebyly nepřesvědčivé a to, že je vůbec věrohodně neprokázal, ani nenavrhl takové důkazy, které by významně narušily jistotu ve stávajícím zjištění

skutkového stavu nebo navodily důvodné pochybnosti (k přenesení důkazního břemene srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 45/2013-37, bod 24).

30. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu č. j. 5 As 126/2011-68, publ. pod č. 3014/2014 Sb. NSS. Rozšířený senát judikoval, že správní orgán je povinen postupovat v řízení o přestupku tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu).
31. Soud uzavírá, že neshledal žalobní námitky důvodné. Ve správním řízení bylo postaveno najisto, kterým rychloměrem byla vozidlu žalobce rychlost změřena a že se jednalo o změření okamžité rychlosti a nikoli o úsekové měření.
32. Správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
33. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je **možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 30. května 2024

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně